

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Maaroo, First Mehl:

ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥

For many ages, only darkness prevailed;

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥

the infinite, endless Lord was absorbed in the primal void.

ਪੁੰਧੁਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥

He sat alone and unaffected in absolute darkness; the world of conflict did not exist. ||1||

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥

Thirty-six ages passed like this.

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥

He causes all to happen by the Pleasure of His Will.

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥

No rival of His can be seen. He Himself is infinite and endless. ||2||

ਗੁਪਤੇ ਬੁਝਹੁ ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥

God is hidden throughout the four ages - understand this well.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥

He pervades each and every heart, and is contained within the belly.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥

The One and Only Lord prevails throughout the ages. How rare are those who contemplate the Guru, and understand this. ||3||

ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥

From the union of the sperm and the egg, the body was formed.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥

From the union of air, water and fire, the living being is made.

ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥

He Himself plays joyfully in the mansion of the body; all the rest is just attachment to Maya's expanse. ||4||

ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥

Within the mother's womb, upside-down, the mortal meditated on God.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

The Inner-knower, the Searcher of hearts, knows everything.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥

With each and every breath, he contemplated the True Name, deep within himself, within the womb. ||5||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

He came into the world to obtain the four great blessings.

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥

He came to dwell in the home of the Shiva and Shakti, energy and matter.

ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥

But he forgot the One Lord, and he has lost the game. The blind person forgets the Naam, the Name of the Lord. ||6||

ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥

The child dies in his childish games.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥

They cry and mourn, saying that he was such a playful child.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥

The Lord who owns him has taken him back. Those who weep and mourn are mistaken. ||7||

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥

What can they do, if he dies in his youth?

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥

They cry out, "His is mine, he is mine!"

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥

They cry for the sake of Maya, and are ruined; their lives in this world are cursed. ||8||

ਕਾਲੀ ਹੁ ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥

Their black hair eventually turns grey.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥

Without the Name, they lose their wealth, and then leave.

ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥

They are evil-minded and blind - they are totally ruined; they are plundered, and cry out in pain. ||9||

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥

One who understands himself, does not cry.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

When he meets the True Guru, then he understands.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥

Without the Guru, the heavy, hard doors are not opened. Obtaining the Word of the Shabad, one is emancipated. ||10||

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥

The body grows old, and is beaten out of shape.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥

But he does not meditate on the Lord, His only friend, even at the end.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਝੁਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥

Forgetting the Naam, the Name of the Lord, he departs with his face blackened. The false are humiliated in the Court of the Lord. ||11||

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥

Forgetting the Naam, the false ones depart.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥

Coming and going, dust falls on their heads.

ਸਾਹੁਰਤੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅਤੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥

The soul-bride finds no home in her in-laws' home, the world hereafter; she suffers in agony in this world of her parents' home. ||12||

ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥

She eats, dresses and plays joyfully,

ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥

but without loving devotional worship of the Lord, she dies uselessly.

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥

One who does not distinguish between good and evil, is beaten by the Messenger of Death; how can anyone escape this? ||13||

ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

One who realizes what he has to possess, and what he has to abandon,

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥

associating with the Guru, comes to know the Word of the Shabad, within the home of his own self.

ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥

Do not call anyone else bad; follow this way of life. Those who are true are judged to be genuine by the True Lord. ||14||

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥

Without Truth, no one succeeds in the Court of the Lord.

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥

Through the True Shabad, one is robed in honor.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥

He forgives those with whom He is pleased; they silence their egotism and pride. ||15||

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

One who realizes the Hukam of God's Command, by the Grace of the Guru,

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

comes to know the lifestyle of the ages.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥

O Nanak, chant the Naam, and cross over to the other side. The True Lord will carry you across. ||16||1||7||